

sit Forslag tilbage. Det har jeg ikke tænkt, og aldeles ikke sagt. Regeringen eller de tilstedeværende Medlemmer af denne saae sig ikke besøiede til at frafalde Regeringens Forslag; men, om dette ikke havde faaet Stemmefleerhed for sig, saa vilde jo det af Ordføreren gjorte Forslag have ligget for, og dette er det, hvorom jeg mener, at det rimeligvis havde faaet Stemmefleerhed for sig. Den ærede Taler har sagt, at det maaskee vilde have faaet Stemmefleerhed og maaskee en stor Majoritet for sig, og det er jo netop overeensstemmende med det, jeg har sagt. Naar han siger, at jeg forudsætter, at dette Forslag, hvis det blev optaget her i Thinget, vilde have de samme Chancer for sig som før, saa er det Noget, som jeg ikke har sagt, og som jeg ikke saa ganske tør ansee for sikkert. Jeg har kun udtalt, at det kunde have Afgang for sig til ogsaa at blive vedtaget i Folkethinget, hvis det blev vedtaget her, og der altsaa blev lagt en Grundvold, hvorpaa denne vigtige Sags videre Fremme kunde bygges. Mere har jeg virkelig ikke sagt, og Mere har jeg ikke tænkt. Det er altsaa min Mening, at det er af Betydning, at man her i dette Thing enten fastholder Regeringens Forslag til § 5, eller i alt Fald optager det Endringsforslag, som i det Væsentlige vil tilfredsstille Regeringen, og som har, om ikke saa mange Chancer, som tidligere, saa dog vistnok en ikke ringe Chance for sig til ogsaa at blive vedtaget i det andet Thing. Hvad den Uovereensstemmelse, der har været mellem Regeringen og Folkethinget med Hensyn til en enkelt Deel af § 2, angaaer, da er det Noget, som hører til den specielle Behandling, og jeg finder derfor ingen Anledning til paa Sagens nærværende Trin derom videre at udtale mig.

Madvig: Det undrer mig ikke meget, at der ikke vises sig synderlig Tilbøielighed til at tage Ordet i denne Sag (30!); i det Ringeste viste der sig ikke i dette Dieblit Tilbøielighed dertil. Det er under betymningsfulde Omstændigheder, at vi gaae til Behandlingen af denne Sag, og der er Meget, der kan holde tilbage fra, i det Ringeste saaledes, som Sagen nu staaer i dens hele Uklarhed, at tage fat derpaa. Men vi tør ikke trække os tilbage, og da jo En,

efterat der hidtil er talt mere om, hvad der er foregaaet eller kan ventes at ville foregaae i det andet Thing, skal gjøre Begyndelsen med at tale om, hvorledes Sagen stiller sig i dette Thing, saa skal jeg i Guds Navn paatage mig at gjøre denne Begyndelse. Ja! jeg havde ogsaa ønsket, at denne Sag var kommen saaledes herind, at Ministeriet mere havde talt til os om Sagen selv, og hvad det deri anseer for rigtigt og vil holde paa, end at det har talt til os om, hvorledes det er gaaet paa et andet Sted, og hvad der er vedtaget. Men vi maae jo nu tage Sagen, som den foreligger, og see at sætte os ind i den ved at følge de Forhandlinger, der allerede ere foregaaede. For nu at undgaae Misforstaaelse eller i det Ringeste mere Misforstaaelse end den, der maaskee nødvendigt finder Sted i en saa vanskelig Sag, hvor den Ene ikke har saa let ved at sætte sig hen paa den Andens Standpunct eller i hans Tankegang, saa vil jeg begynde med at erklære, at, naar Valget foreligger mellem det Forslag til § 5 — og heri ligger jo et Hovedpunct —, som Ministeriet har holdt paa, og det, der er vedtaget i det andet Thing, og der ikke er noget tredje, saa holder jeg mig til hvad der er vedtaget i det andet Thing (Hør!), skjøndt jeg ingenlunde finder mig tilfredsstillet ved dette. Jeg holder mig ligesaa ubetinget til hvad der er vedtaget i det andet Thing, naar der opstilles som Sammenligning dermed et Forslag, som har været stillet der af Ordføreren, men blev taget tilbage. Dette Forslag vil jeg for min Deel ingenlunde gaae ind paa (Hør!); men, naar der er Tale om, hvorvidt der er nogen Rimelighed ved at gaae ind paa dette Forslag, saa maatte man dog tillige vide Noget om, hvorvidt Forudsætningen kan ansees givne for, at man derved vilde udrette Noget. Det synes af den ærede Premierminister, at anerkjendes, at hiint Forslag ikke vil have den mindste Udbygning til at gaae igjennem paa et andet Sted, naar ikke Regeringen gjorde en Concession med Hensyn til et Punct i § 2 af det nu foreliggende Forslag, nemlig med Hensyn til Udskrivningsvæsenet; men den ærede Premierminister har ikke i dette Dieblit villet give nogen Erklæring derom. Vi ere altsaa